

**Kirkenes verdensråd
Sentralkomiteemøte i Trondheim
22. – 28. juni 2016**

Presseklipp

Dialog som skaper endring

Når Kirkenes Verdensråd til slutt setter punktum, er konklusjonen for lengst blitt en del av den store samtalen.

av [Trygve W. Jordheim](#)

•

Publisert: 21. juni 2016 – Vårt Land
Kommentar

Med fare for å miste leseren i første avsnitt: Denne uken skjer det noe viktig på den internasjonale, felleskirkelige arenaen. Og ikke bare det, det skjer i Trondheim. Det er klart for sentralkomitémøte i Kirkenes Verdensråd.

300 kirketopper fra hele verden kommer sammen, men skal noe viktig bestemmes? Skal penger fordeles og satsingsområder utpekes? Skal noen slå en kile inn i samfunnsdebatten med et overraskende utspill om noe som folk snakker om rundt frokostbordet og ved kaffeautomaten?

En nordmann på toppen

Det korte svaret er nei. Det lange svaret er mer nyansert og kan formuleres på flere måter. Dette er mitt forsøk.

Etter noen år i Vårt Land hadde jeg fått med meg at det var noe som het Kirkenes Verdensråd (KV). Jeg forbandt det med lange uttalelser fulle av selvfølgeligheter, men siden det satt (og fortsatt sitter) en nordmann – Olav Fykse Tveit – på toppen av denne paraplyorganisasjonen for 500 millioner kristne, var det ikke helt uinteressant likevel.

Vinteren 2011 dro daværende kirkeminister Rigmor Aasrud (Ap) til KV-hovedkvarteret i - Genève for å møte Olav Fykse Tveit og lære om arbeidet der. Jeg ble med og kom tilbake litt klokere, men uten den store entusiasmen.

Ikke stedet for de viktige avgjørelsene

Tiden gikk, jeg fikk nyhetsbrev både støtt og stadig, men fortsatt opplevdes ikke Kirkenes Verdensråd som stedet for de viktige avgjørelsene. Det var det jo heller ikke. Uttalelsene fra Genève overrasket aldri: De tok avstand fra krig og terror, de ba for ofre etter massakrer, de ropte om rettferdighet og klimahandling. Det var sjelden noe å skrive om for oss, og dessuten kom uttalelsene som regel først når de var blitt uaktuelle.

Så, i 2013, foreslo en eldre og kanskje litt klokere kollega at jeg skulle dra og rapportere fra Kirkenes Verdensråds generalforsamling, som arrangeres hvert sjuende år og samler tusenvis av delegater.

Han hadde merket min avmålte holdning til det som kom fra Genève og syntes vel det var på sin plass at jeg ble utfordret skikkelig på min skuldertreking overfor verdens største felleskirkelige organisasjon.

Kaos med funksjon

Åpningsmøtet i det enorme konferansesenteret i Sør-Koreas nest største by, Busan, fikk de forferdelige generalforsamlingene i borettslaget mitt til å fremstå som effektive og strømlinjeformede. Det var hummer og kanari, bønn og lovprisning, takking og bukking, refs og kritikk, saklige forslag og rene markeringsutspill – alt i en salig, uregissert mikse.

Kunne det komme noe konstruktivt ut av dette? I første omgang gjorde det ikke det. Det som skjedde, i tillegg til at møteplanen sprakk så det sang, var at ganske mange av dem som hadde noe på hjertet fikk sagt det. Etter hvert som generalforsamlingen skred frem, forstod jeg at kaoset på åpningsdagen hadde en slags funksjon likevel.

Filing på formuleringer

Hvis Kirkenes Verdensråd skal mene noe som helst, må lutheranere, metodister, ortodokse, anglikanere og andre kristne fra 345 medlemskirker kunne stille seg bak det. Da er det minste felles multiplum som gjelder, og det betyr tidkrevende filing og flikking på setninger og ord. Det er dette som ligger bak KVs arbeidsform, som er dialog, dialog og mer dialog.

Da jeg var i Busan i 2013, skulle det vedtas et dokument om misjon. Det hadde vært under utarbeidelse siden 2006. Det var rart å sitte på pressekonferansen etterpå og skulle stille spørsmål om noe som egentlig ikke var en nyhet. Det som sto i vedtaket – at misjon innebærer både evangelisering og sosialt arbeid – var allerede etablert som en felleskristen forståelse, kanskje nettopp på grunn av KVs diskusjoner.

Endrer forståelsen av viktige begreper

Veien er målet i Kirkenes Verdensråd. Hvis man snakker lenge nok om noe med mange nok mennesker, vil tankegodset etter hvert legge premissene for hvordan den store samtalen om temaet blir, uavhengig av hva man til slutt vedtar. Sakte, men sikkert endres forståelsen av viktige begreper som for eksempel misjon og forvalteransvar (altså klimakamp med kristent fortegn).

Kanskje var min feilslutning at velformulerte selvfølgeligheter er tid og krefter ut av vinduet. Sannheten er nok heller at disse dokumentene påvirker måten vi snakker om viktige temaer på lenge før de er ferdige.

– Forstår ikke norsk 'dustede' KirkenesVerdensråd

Kilde : Vårt Land, side 11

Dato : 22. juni

Søk : verdensråd

Mediotype : PRINT

Kildetype : Newspaper

Lesertall : 72000

ONSDAG 22. JUNI 2016

VÅRT LAND

Se flere nyheter vl.no

NYHETER II

GLOBALT. Berit Hagen Agøy (t.v.) generalsekretær i Mellomkirkelig råd for Den norske kirke, og Marianne Brekken, norsk sentralkomitémedlem i Kirkenes Verdensråd, ønsker velkommen til tidens største globale, felleskirkelige toppmøte i Trondheim.

Foto: Marcelo Schneider/WCC

– Forstår ikke norsk 'dustede' KirkenesVerdensråd

KV: 300 kirkeledere er samlet til globalt toppmøte i Trondheim. «De som er her vil ha vanskelig for å forstå den norske dustede debatten om kirken kan engasjere seg i politikk og samfunnsprosjekt», sier kirketopp.

JAN ARILD HOLBEK, TRONDHEIM

jan.arild.holbek@vl.no

Den norske kirke er vertskap for sentralkomitémøtet i Kirkenes Verdensforbund (KV), verdens største felleskirkelige organisasjon. På onsdagens åpningsgudstjeneste deltar det norske kronprinsparet.

Generalsekretær Berit Hagen Agøy i Mellomkirkelig råd for Den norske kirke sier at det aldri før er arrangert et så bredt økumenisk møte i Norge. Hun fremholder at de fleste deltakerne kommer fra en hverdag og en kirkevirkelighet helt annerledes enn den norske.

Skrikende urettferdig. – De fleste kirkene befinner seg i situasjoner med skrikende sosial urettferdighet. For dem er en del av kirkens identitet å engasjere seg i sosiale og politiske spørsmål. Den norske debatten om kirken kan gå inn i samfunnsprosjekt og politikk vil for de fleste her være helt uforståelig, sier Agøy.

– For Den norske kirke er dette en sterk vekker, og en påminnelse om at kirken må være til stede i folks hverdag.

Marianne Brekken, norsk sentralkomitémedlem i KV, mener

KIRKENES VERDENSRÅD

◉ World Council of Churches (WCC, på norsk KV) er verdens største økumeniske organisasjon, grunnlagt i 1948.

◉ 345 medlemskirker med til sammen omlag 550 millioner medlemmer i over 120 land, hovedsaklig protestantisk, anglikansk og ortodokse.

◉ Verdens største kirkesamfunn, Den katolske kirke, er ikke medlem. Mange såkalt evangelikale kristne, blant dem de fleste pinsevenner, står også utenfor.

◉ Den norske kirke er medlem. Metodistkirken i Norge er representert gjennom United Methodist Church på verdensplan. Norges Kristne Råd har observatørstatus.

◉ Arrangerer ukeløst sentralkomitémøte med 150 delegater i Trondheim 22. – 29. juni. 300 kirkeledere fra hele verden møtes denne uka i den norske pilegrimsbyen.

«solidaritet» er grunntonen i det ukeløst møtet i den uvanlig store komiteen med 150 medlemmer fra alle kontinenter og svært mange av de 345 medlemskirkene.

– Selv om møtets agenda er vid, blir den veldig konkret fordi dagliglivet til medkristne rundt i verden kommer så tett innpå. Når vi for eksempel hører vitnesbyrd fra kirkene om klimaendringene som rammer dem dramatisk, kan vi som søsken i troen ikke la være å bli sterkt berørt, sier Brekken.

På møtet i Trondheim står aktuelle temaer som religion og vold, situasjonen i Midtøsten og barns rettigheter og vern mot diskriminering, vold og overgrep, innad i kirkene og i lokalsamfunn, på dagsordenen.

Bare politikk? Kirkenes Verdensråd har i årenes løp fått mye kritikk, for eksempel fra konservativt luthersk hold i Norge, for utydelig religionsteologi, overdimensjonert sosialettikk og manglende vekt på evangelisering og misjon.

– Hva sier dere til de som mener at Kirkenes Verdensråd er overdrevent opptatt av sosialettikk og politikk?

– Det er en innvending som har gått litt ut på dato. De siste årene har KV jobbet masse med

misjons- og kirkeforståelse. Det er vedtatt at «Pilgrimsferd for fred og rettferdighet» er en visjon som skal gjennomføre alt KVs arbeid. Ved å knytte an til og fornye pilegrimstradisjoner understrekes sammenhengen mellom tro, spiritualitet, fellesskap og konkret arbeid for vår neste, svarer Berit Hagen Agøy.

Marianne Brekken ble valgt inn i KVs sentralkomité for to og et halvt år siden.

– Har møtet med den verdensvide kirke endret troen din?

– Ja, det tror jeg på en måte. Jeg tilhører en luthersk majoritetskirke i Norge, og jeg har visst logisk at ikke alle kristne er lutheranere. Men nå forstår jeg det mer med kroppen også. Jeg har opplevd at Gud er større enn det vi som enkeltmennesker og enkeltkirker evner å forstå, sette ord på og tolke. Det er spennende å bli kjent med andre kirkelige tradisjoner som praktiserer og snakker om troen på forskjellige måter, men som samtidig har en så tydelig felles forankring i troen på Jesus Kristus og den treenige Gud, svarer Marianne Brekken.

Den nyordnerte presten har nå sin første ansettelse som vikarprest i Trondheim.

– Det er selvsagt stas å ta imot kirkeledere fra hele verden her i Trondheim sier hun.

Fire av ti lærerstudenter strøk på matteeksamen

DARLIG I MATTE. 37 prosent av lærerstudentene som tok nasjonal deleksamen i matematikk, fikk strykkarakter. 997 studenter var oppe til eksamen i undervisningskunnskap i brøk, desimaltall og prosentregning.

– Jeg mener det nedslående resultatet er et argument for det nye kravet om at lærerstudenter fra og med nå må ha minst karakteren 4 i matte fra videregående for å bli tatt opp ved lærerutdanningen, sier kunnskapsminister

Torbjørn Røe Isaksen (bildet) til VG.

©NTB

Vil bruke mer oljepenger

VIL ØKE. De fleste fylkeslederne i Fremskrittspartiet vil bruke mer oljepenger i neste års statsbudsjett enn rekordsommene regjeringen brukte i år.

– Bør regjeringen redusere oljepengebruken i neste statsbudsjett? er spørsmålet Klassekampen har stilt fylkeslederne i Høyre og Frp. Hos Frp er svaret klart:

– Jeg mener man bare kan øke bruken av oljepenger. Men det er viktig å bruke pengene på investeringer, for eksempel i infrastruktur, sier Aina Stenersen, fylkesleder i Oslo Frp.

– Bruk mer, svarer Einar Almaas, Frps fylkesleder i Nord-Trøndelag.

©NTB

Hareide: Frp svekker Solberg

DARLIG OPPFØRSEL. KrF-leder Knut Arild Hareide mener Frps oppførsel i asylsaken har svekket autoriteten statsminister Erna Solberg (H) har i regjeringen.

– Som leder av et av denne regjeringens samarbeidspartier må jeg si at jeg blir urolig når jeg leser at statsråder i Erna Solbergs regjering har gått imot statsministeren på denne måten, sier KrF-lederen til VG. Han mener alle statsrådene har et ansvar for å bidra til å bygge opp under hennes autoritet.

©NTB

Bloggere gir ulovlige medisinske råd

KOSTTILSKUDD. Mattilsynet har vurdert toppbloggeres råd om kosttilskudd og funnet at de er ulovlige, potensielt farlige og feil, skriver VG, som har bedt om gjennomgangen.

Norske toppbloggere reklamerer for kosttilskudd, og Mattilsynet har sett om påstandene er i tråd med EU-kommisjonens fellesskapsregister for godkjente og avslåtte helsepåstander.

©NTB

Kronprinsparet besøkte kirketoppmøte

Sammen med kristne topledere fra hele verden markerte kronprins Haakon og kronprinsesse Mette-Marit starten på møtet i Kirkenes verdensråd i Trondheim.

PÅ KIRKETOPPMØTE: Preses Helga Haugland Byfuglien (til venstre) sammen med kronprins Haakon og kronprinsesse Mette-Marit i forbindelse med kirketoppmøtet i Trondheim onsdag.

FOTO: ÅSERUD, LISE / NTB SCANPIX

Amund Aune Nilsen

Kilde: NRK / NTB

- [MER OM RELIGION OG LIVSSYN](#)
- [MER OM SIGNINGSJUBILEET](#)

Oppdatert 22.06.2016, kl. 19.57

Møtet i sentralkomiteen i Kirkenes verdensråd avholdes i Trondheim i 22.-28. juni 2016 og har vel 320 deltakere.

Åpningen var en gudstjeneste i Nidarosdomen onsdag kveld. Temaer som religion og vold, barns rettigheter og situasjonen i Midtøsten står øverst på dagsordenen.

Hele den norske kongefamilien er i Trondheim i forbindelse med [25-årsjubileet for signingen av kong Harald og dronning Sonja](#).

Jubileet feires med en gudstjeneste i Nidarosdomen klokka 12 torsdag. Så godt som hele regjeringen er til stede, i

tillegg til stortingspresidenten, høyesterettsjustitiarius, mange av stortingsrepresentantene, fylkesmenn, fylkesordførere og en rekke av Trøndelags ordførere.

Kirkelig verdensråd

Kirkenes verdensråd ble grunnlagt i 1948 og har kristen enhet som målsetting. Blant medlemmene er ulike kirker og trossamfunn, som ortodokse, anglikanske, lutherske, reformerte, metodister og flere frie kirker.

Verdensrådet representerer mer enn 110 land og 500 millioner kristne.

Sentralkomiteen er det utøvende organet i Kirkenes verdensråd, mellom generalforsamlingene. Komiteen møtes annenhvert år, vekselvis i Genève og i et av medlemskirkenes hjemland.

Publisert 22.06.2016, kl. 17.42

Oppdatert 22.06.2016, kl. 19.57

● [MER OM RELIGION OG LIVSSYN](#)

● [MER OM SIGNINGSJUBILEET](#)

NRK ANBEFALER

Verden har mertro på kirkene Olav Fykse Tveit

Kilde : Vårt Land, side 10–11

Dato : 23. juni

Søk : verdensråd

Medietype : PRINT

Kildetype : Newspaper

Lesertall : 72000

VÅRT LAND

TORS DAG 23. JUNI 2016

10 NYHETER

Myanmar forbyr statlige ansatte å si «rohingya»

MINORITET. Rohingyaene er en undertrykt muslimsk minoritet i Myanmar. Under besøket til FNs spesialobservatør til Myanmar får ikke statlige ansatte lov å bruke navnet på folkeslaget, men må si «folk som tror på islam i Rakhine-området». Dette kommer fram i et brev fra informasjonsdepartementet i Myanmar, skriver Al Jazeera.

Vårt Land

Trump takker kristentroen

VELSIGNELSER. Donald Trump fortalte over 900 amerikanske kristenledere at han takker troen for velsignelsene han har fått i livet.

– Kristendommen, jeg skylder den så mye. Livet, mine vidunderlige barn, og mye annet. Men også det at jeg står her, fordi ærlig talt, jeg fikk de fleste evangeliske stemmene, sa han, ifølge Christian Post.

Vårt Land

Trump: – Ikke be for alle ledere

OPPFORDRING. I sitt møte med over 900 amerikanske kristenledere kom Donald Trump med oppfordringen om å ikke følge den bibelske skikken med å be for alle ledere, slik det står i 1. Timoteus 2: «Be for konger og alle i ledende stillinger».

– Vi kan ikke være politisk korrekte og si at vi skal be for alle ledere, sa Trump, som heller mente at man burde be for «en spesifikk person», sa han ifølge Christian Post.

Vårt Land

Fant skjult rune-bønn i stavkirke

SYNLIGE IGIEN. Takket være to tyske forskere er runer fra 1200-tallet på Urnes stavkirke igjen synlige. Teksten som kom fram går som følger: «Halde den heilage herre hand over Brynjulfs and, det vere sant». Runene har vært skjult av planker som skulle verne kirka mot vind og vær, skriver NRK.

Vårt Land

Over 700 helsearbeidere drept

ANGREP. Siden borgerkrigen i Syria startet for fem år siden, har over 700 leger og annet helsepersonell blitt drept i angrep mot sykehus, ifølge FN-etterforskere. Mange av dem er drept i flyangrep. Siden krigsutbruddet i mars 2011, har den brutale krigen krevd 280.000 menneskeliv.

©NTB

Verden har mer tro

TROSLEDER: Det har skjedd et paradigmeskifte i FN-systemet og i internasjonale organisasjoner. Nå vil de ha kirkene med på laget.

JAN ARILD HOLBEK, TRONDHEIM
jan.arild.holbek@vln.no

Det mener Olav Fykse Tveit, som blir omtalt som verdens fremste kirkeleder, nest etter paven. Han leder verdens største felleskirkelige organisasjon Kirkenes Verdensråd (KN), med 345 medlemskirker med tilsammen omlag 550 millioner medlemmer. Ingen nordmann har hatt en mer fremskutt posisjon i internasjonalt kirkeliv enn trønderen – som denne uken står i bresjen for tidens bredeste økumeniske møte i Norge.

Nå er 300 ledere fra kirker i hele verden samlet i den norske pilegrimshovedstaden til sentralkomitémøte og det som mest ligner et ukelangt seminar. Olav Fykse Tveit sier til Vårt

Tidligere skeptis er erstattet av en ny tro på at religion kan ha en positiv betydning for samfunnsutviklingen.

Olav Fykse Tveit, generalsekretær i Kirkenes Verdensråd

Land at Kirkenes Verdensråd og kirkene blir tatt mer og mer på alvor fra FN og verdenssamfunnet. I en globalisert virkelighet hvor stulle fronter får mye oppmerksomhet i media, opplever KV økt interesse for kirkenes måte å arbeide på.

Tidligere skeptis er erstattet av en ny tro på at religion kan ha en positiv betydning for samfunnsutviklingen. For var det en

tydelig tilbakeholdenhet, men nå vil FN-organisasjonene ha aktivt samarbeid med oss, sier verdenskirkelederen Olav Fykse Tveit.

– Det skjer ut fra en ny bevissthet om at kirkene har stort medslag i lokalmiljøer rundt i verden og stor troverdighet. Nyllig sa en FN leder til meg at «vi klarer ikke å løse utfordringene uten samarbeid med trosbaserte organisasjoner».

Religion og vold. KV general sekretæren erkjenner at religion også kan være roten til mye vondt. Et av hovedtemaene på KVs sentralkomitémøte som ble innledet i Trondheim, er nettopp religion og vold.

– Vi må rette søkelyset mot vold i religionens navn og bekjempe vold mot mennesker på religiøse premisser, under-

streker Olav Fykse Tveit.

– Hvorfor mener du dette er et viktig møte?

– Fordi Kirkenes Verdensråd er viktig. Kirken stopper ikke ved Svinnesund. Kirken er ikke begrenset av landegrensener, vi tror faktisk at den er universell. Dette er verdens viktigste møtested mellom kristne og en pådriver for kristen enhet. I KV skal vi drøfte det som er viktig i tiden. Det er for gjort å glemme at kirken primært er til for å tjene den verden vi er i.

Må ha håp. – Hvordan kan kirkene, og KV, ha bedre svar enn alle andre om den endeløse rekken av store samfunnsutfordringer?

– Det har vi ikke. Når vi går inn i all verdens problemer, gjør vi det fordi vi vet mer enn alle andre hvordan de skal løses. Men

på kirkene

I profileringen av KV legger vi vekt på at alt det vi driver med må ha et håpsspektiv. Troen bør gi mennesker håp, ikke bidra til mer konflikt og problemer, svarer verdenskirkelederen.

Et av håpstegetene er pave Frans:

– Pave Frans viser hvordan kristen fromhet må ha et menneskelig ansikt. Det virker sterkt på de fleste av oss.

Fykse Tveit mener at paven har bidratt sterkt til et nytt, mildere felleskirkeleg klima.

– Pave Frans har på en ny måte skapt tøyve, et økumenisk vær-omslag. Da vi i fjor hadde 50-årsjubileum for samarbeid mellom KV og Den katolske kirke, skrev pave Frans et brev til meg der han gratulerte med alt vi har gjort sammen. Og han tilføyde: «Det er tid for å gjøre mer», forteller Olav Fykse Tveit.

Den katolske kirke, verdens største kirkesamfunn som alene er dobbelt så stor som alle kirkene i KV til sammen, er ikke en del av denne paraplyorganisa-

sjonen. Men katolikkene deltar i noen KV-kommisjoner og pave Frans har åpnet for mer aktivt samarbeid.

Alle i én kirke? Kirkenes Verdensråd har siden starten i 1948 arbeidet for kristen enhet.

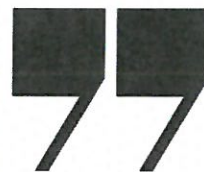
– *Er den endelige målsettingen å samle alle kirker i én kirke?*

– Nei. Det har aldri vært et mål å skape en superkirke. Vi vil synliggjøre det kirkene står sammen om og tjene mennesker og den verden vi er en del av.

KV har de senere årene arbeidet for å bygge broer til pinsekarismatiske og evangelikale kirker og miljøer. Olav Fykse Tveit er for eksempel invitert som taler til de tre siste verdenskonferansene i Pinsebevegelsen.

Nylig ble det for første gang arrangert et felles ledermøte mellom KV og World Evangelical Alliance, en stor, internasjonal paraplyorganisasjon for mer teologisk konservative kirker og misjonsorganisasjoner.

– Jeg opplever at vi står nær-

Kirken er ikke begrenset av landegrenser; vi tror faktisk at den er universell. Dette er verdens viktigste møtested mellom kristne, og en pådriver for kristen enhet.

Olav Fykse Tveit, generalsekretær i Kirkenes Verdensråd

MIDTPUNKT: Olav Fykse Tveit er generalsekretær og naturlig midtpunkt i det felleskirkelege mangfoldet som preger Kirkenes Verdensråds toppmøte i Trondheim denne uken. Her i samtale med sentralkomiteleder Agnes Aboum fra Kenya og den norske kulturministeren, Linda Hofstad Helleland, i Trondheim i går.

Foto: Ned Alley/WCC

OLAV FYKSE TVEIT

• 55 år. Gift, tre barn, bosatt i Genève i Sveits/Ås i Norge.

• Er generalsekretær i Kirkenes Verdensråd.

• Er ordinert prest i Den norske kirke. Har vært feltprest, sokneprest i Haram, konsulent og generalsekretær i Mellomkirkeleg råd for Den norske kirke, forskningsstipendiat i Norges forskningsråd tilknyttet Menighetsfakultetet, sekretær for Den norske kirkes Lærenemnd og Kirkerådets kirke/stat-utvalg. Har stått sentralt i norsk og internasjonalt dialogarbeid, blant annet i møte med islam og i Midtøsten.

• I 2009 ble han valgt som generalsekretær i Kirkenes Verdensråd. Han er den første nordmann i en slik fremskutt posisjon i den felles-kirkelege verdensbevegelsen.

mere hverandre enn før. Vi har mange felles satsingsområder.

Kirkenes Verdensråd arbeider ut fra konsensus-prinsippet. Det innebærer at organisasjonen ikke gjør vedtak om det medlemskirkene er veldig uenige om.

– *Betyr det at homofili er et tabu tema i KV?*

– Nei, vi har en rådgivende gruppe som arbeider med spørsmål om seksualitet og familieliv. Konsensus-arbeidsformen skaper mye bedre rom for å snakke om slike ting, fordi ingen er i fare for å bli nedstemt i neste sving. KV's arbeidsform hjelper kirkene til å lytte bedre til hverandre også om de vanskeligste temaene, svarer den globale kirkelederen.

Han har god erfaring med kirkeleg brobyggervirksomhet både nasjonalt og internasjonalt.

– Dette er den mest krevende, men morsomste jobben jeg har hatt. Utfordringen ligger ikke minst i å måtte forholde seg til så mange temaer og mange kontekster.

Tysk parti vil anerkjenne krigsfanger som naziofre

SKAMMELIG. 75 år etter Hitlers angrep på Sovjetunionen, tar De Grønne i Tyskland til orde for å anerkjenne sovjetiske krigsfanger som ofre for nazismen.

To av partiets medlemmer i Forbundsdagen tar opp saken

i en avisartikkel fra mediegruppen Funke onsdag. I artikkelen siteres et brev til den tyske nasjonalforsamlingens leder **Norbert Lammert**. «Tiden er i ferd med å renne ut, og det ville være skammelig og trist om den tyske Forbundsdagen fortsatt vegrer seg for å anerkjenne denne store uretten», skriver **Marieluise Beck** og **Volker Beck** fra De Grønne.

Det er uklart hvor mange av de tidligere krigsfangene som fortsatt er i live, men det anslås å være rundt 4.000.

©NTB

Opprørere drept i redningsaksjon for Sekkingstad

GISSEL. Tre Abu Sayyaf-opprørere ble mandag drept i en redningsoperasjon på den filippinske øya Jolo, der nordmannen **Kjartan Sekkingstad** holdes som gissel, melder DPA. 16 soldater ble skadd i skuddvekslingen med omtrent 200 Abu Sayyaf-opprørere i byen Patikul på Jolo, omtrent 1.000 kilometer sør for Manila, opplyser det filippinske forsvarset onsdag.

Styrkene deltok i en redningsaksjon for å frigjøre Sekkingstad og filippineren **Martins Flor**, som har vært holdt som gisler i jungelen på Jolo siden september.

Det er så langt ikke kommet meldinger som tyder på at gislene er funnet eller frigitt.

©NTB

Stortinget gir grønt lys for nærvær i Syria

SAMTYKKET. Stortinget har gitt sitt samtykke til å sende norske styrker inn i Syria. Forsvarsminister Ine Eriksen Søreide (H) viser til at de lokale styrkene som kjemper mot IS har mer fremgang enn forventet.

– Det er derfor mer aktuelt at koalisjonens styrker også må kunne trene, rådgiv og gi operativ støtte til lokale grupper på syrisk territorium i deres kamp mot IS, sier hun.

Styrken på om lag 60 soldater skal bidra med trening, rådgivning og operativ støtte til lokale syriske grupper som selv kjemper mot IS.

Den norske styrken skal ha hovedbase i Jordan. Etter planen skal den reise til Jordan i løpet av sommeren.

©NTB

Verdens kirker mot verdens urett

Kilde : Adresseavisen, side 12

Dato : 23. juni

Søk : verdensråd

Medietype : PRINT

Kildetype : Newspaper

Lesertall : 159000

12 | NYHETER

Torsdag 23. juni 2016

Adresseavisen

Kronprinsparet ankommer Nidarosdomen. De blir tatt imot av blant andre preses helga Haugland Byfuglien og ordfører Rita Ottervik (bak). Foto: THERESE ALICE SANNE

Drøyt 320 utsendinger fra hele verdens kristne kirker er i Trondheim. De møtes for å ta opp de utfordringer verden, dermed også kirken, har i dag.

Verdens kirker mot verdens urett

»Trondheim
Møte i Kirkenes verdensråds sentralkomite

Marianne H. Brekken holdt åpningsbønnen da Kirkenes verdensråds (KV) sentralkomité møtte sammen i Trondheim onsdag. Hun ble nylig ordinert i Nidarosdomen og jobber som vikarprest i Sverresborg menighet. Marianne Brekken har vært medlem av sentralkomiteen i KV siden 2013 og innehar vervet i åtte år. I Norge har hun markert seg særlig innenfor saken om likekjønnet vigsel og som en profilert ledelsesfigur i Åpen folkekirke. I tillegg er hun Norges eneste medlem i sentralkomiteen. Olav

Fykse Tveit er generalsekretær i sammenslutningen som rommer nærmere 550 millioner kristne igjennom menigheter i over 120 land. Han er delvis oppvokst i Åfjord og har viet store deler av sin egen prestegjerning til økumenisk virksomhet.

Den sosiale rettferdigheten

Misjonen til Kirkenes verdensråd er å stå i fellesskap som kristne – på tvers av kirkefamilier og kontekst. Hverdagen til kirkene er for eksempel klimaadringinger på Filippinene og det er krigen i Syria. Denne virkeligheten kan vi ikke la være å anerkjenne og diskutere. Kirken har en viktig funksjon og et oppdrag for alle mennesker. Oppdraget springer ut av gudstroen og står sentralt i agendaen og oppdraget til Kirkenes Verdensråd, sier Brekken.

Organisasjonen er opptatt av den sosiale rettferdigheten. På møtet i Trondheim drøfter Kirkenes verdensråd (KV) situasjonen i land som Nord-Korea, Nigeria, Burundi, Colombia, Israel/Palestina, Syria og Ukraina. Komiteen skal også diskutere hvordan kirker i samarbeid med UNICEF kan synliggjøre og styrke barns rettigheter og vern mot diskriminering, vold og overgrep, innad kirkene og i lokalsamfunn.

– For meg er diskusjoner omkring om barns rettigheter viktig å være med på og å delta i. Likedan programmet som tar for seg vold og religion, som jo er en stor del av samfunnsdebatten og i livene våre, sier Marianne H. Brekken.

Kvinnens rettigheter og vold mot kvinner er noe KV har jobbet mye med og jobber mye med. De har ikke noen felles forståelse av kvinnelig ordinasjon – men har en aksept for at kirkene har sine forskjellige og forskjellige tolkninger.

Å være naboer i verden

Preses Helga Byfuglien ønsket delegatene velkommen onsdag morgen. I sin tale snakket hun om kirken i Norge, om hvordan den er i løsrivelse fra staten og hva det gjør med kirken og samfunnet.

– Vårt samfunn blir stadig mer sekulært, noe som er positivt, men bringer utfordringer. Færre doper barna, færre kommer til kirken, men 3,9 av 5,5 millioner innbyggere i Norge er likevel medlemmer av Den norske kirke, formidlet hun til publikum i konferansesalen ved Scandic hotell, Nidelven.

En prosesjon på over 300 delegater til Kirkenes verdensråds sentralkomité møte går fra Rica Nidelven til Torvet. Der holdt Marianne H. Brekken (t.h.) en bønn. Foto: THERESE ALICE SANNE

– Spør du folk å gå på gata i Norge sier mange at de ikke tror på Gud, men at de likevel ønsker å stå i kirken, sa Byfuglien og fikk undrende latter og humring til svar fra delegatene i salen.

Helga Byfuglien trakk frem betydningen av det økumeniske arbeidet i et samfunn som er stadig mer mangfoldig og veldig annerledes enn for bare 20 år siden.

– Det er en ære å få være vertskap for det som vokser mellom oss når vi er sammen her i Guds navn, sa Byfuglien og trakk frem hvordan alle til stede er naboer i verden.

– Vi er sammen med gleder og kamper, i Guds navn, i arbeidet for fred og rettferd.

Knut Refsdal, fra Norges kristne råd, har brukt de siste

fire ukene på å gå fra Oslo til Trondheim. På sin pilegrimsferd har han hatt med seg bortimot 30 livssynsledere som har gått kortere etapper sammen med han.

Kronprinsparet møtte verdensrådet

Onsdag kveld gikk alle delegatene på sin egen lille pilegrimsferd, fra konferansehotellet til Nidarosdomen, hvor de overvar åpningsgudstjenesten. Her deltok også kronprinsparet. Etterpå var det mottagelse i Erkebispegården hvor ordføreren i Trondheim, Rita Ottervik, var vertinne. I tillegg til kronprinsparet var også kulturminister Linda Hofstad Helleland til stede.

NORUNN BERGESEN 975 41234 norunn.bergesen@adresseavisen.no

intervjuet

Marit Helene (tekst)
marit.helene@r-b.no
Therese Alice Sanne (foto)
redaksjon@r-b.no

Kir

1. Kirkenes Verdensråd (KV) har toppmøte i Trondheim nå. Hvordan ble du eneste norske i sentralkomiteen for verdens største tværkirkelige organisasjon? Og hvor starta engasjementet?

– Jeg var en av fire delegater til generalforsamlinga i Sør Korea i 2013, og ble valgt inn i sentralkomiteen. Engasjementet kommer fra min bakgrunn i Kirkens Nødhjelp. Jeg var ettåring på Filippinene, i Det nasjonale kirkelige råd. Så jobbet jeg i et prosjekt for fred på Filippinene. Men at jeg søkte Kirkens Nødhjelp i utgangspunktet, skyldtes et besøk i konfirmanttida av ettåringer fra Kirkens Nødhjelp. Det de fortalte, var så spennende at jeg og to tre andre starta Changemaker i Fræna da jeg var 15, og jeg bestemte meg for å bli ettåring i KN. Sånn sett var det i Fræna det startet, engasjementet for den verdensvide kirke og rettferdighet. Der begynte også reisen mot presteyrket. Besøket i konfirmasjonstida ble formende for livet mitt, som menneske og prest. Engasjementet handler om solidaritet mellom kirkesamfunna og fellesskapet på tvers av uenighet.

2. Hva er tema på toppmøtet?

– Overordna er det «Pilegrimsvandring mot rettferdighet og fred», som kommer til syne på ulike måter. På åpninga tok

innleiderne opp temaet vold. Generalsekretær Olav Fykse Tveit tok opp vold mot kvinner, som en stor del av verdens kvinner utsettes for heime. Dette må vi som kirke ta tak i, i alle sammenhenger.

– Plenumssamtalene vil også fokusere på barns rettigheter. KV samarbeider tett med Unicef (FNs barnefond), fordi Unicef mener det er verdens kirker som har tilgang til grasrota. Gjennom prosjektet skal barn få vite om sin rett til beskyttelse, utdanning, og trygghet heime. Kirka lever midt i menneskenes liv, så alle utfordringer som verden har, er også del av kirkas utfordringer.

– Religion og vold er også tema – religiøs ekstremisme, og hvordan vold kan skje i sammenhenger der religiøse aktører har makt. Vold fra andre religioner mot kristne minoriteter er også tema. Hvordan skal vi forkyne slik at evangeliet ikke forstås på en voldelig måte?

– Ellers har alle religioner en utfordring nå, ved at mange, ofte unge, søker svar på internett heller enn i kirker, moskeer og synagoger. Hvordan møter vi det?

3. Det er ikke heft uvanlig at noen fra ett kirkesamfunn sier at egen tro er bedre og riktigere enn andres. Hva gjør dere med dette i Kirkenes Verdensråd?

– Gjensidig respekt fremmes best ved å treffes, og dele tro og erfaringer fra ulike virkeligheter. Vi har ulike overbevisninger om rett og galt. Samtidig understreker vi vårt felles utgangspunkt i troen på Jesus Kristus og Den treenige Gud. Moderator (leder i sentralkomiteen) sa det slik: «Blant kirkene er det rom for uenighet, men ikke utkobling.» Det gjelder både utkobling av andre kristne, og utkobling av verdens nød og lidelse.

– I Norge har vi Samarbeidsrådet for tro og livssyn, med kristne, jøder, muslimer og humanetikere. Og Norges kristne råd jobber for økt forståelse mellom kirkesamfunn i Norge. Hele kirkelandskapet fra katolikker til pinsevenner er med. En nøkkel til respekt er økt kunnskap om hverandre via samtaler. Den jobben er ikke minst viktig å gjøre lokalt.

4. Hva har du sjøl hatt størst forventninger til på møtet?

– Jeg har store forventninger til fellesskapet og samtalene. For meg fra Den norske kirke handler det mye om å ta inn og romme alle fortellingene jeg møter. Jeg håper Den norske kirke kan fortsette å være solidarisk med søskenkirker, også i handling. Røpet fra kirkene som er der folk rammes av klimaendringene, eller fra den syriske kirke midt i krigen, eller fra Brasil der rasismen råder

– alt dette gir oss som kirke en tydelig forpliktelse til å stille opp og gjøre det vi kan. Men også i Norge er det viktige spørsmål, f.eks hvordan vi som kirke er i stand til å ta tak i problemet familievold.

5. Hva er de viktigste utfordringene for verdens kirker nå?

– Å fortsette å stå i solidaritet med hverandre. Høre ropene fra søsterkirkene. Tale for dem som ikke sjøl kan tale. Øke bevisstheten om problemene. Stå i fellesskap, bønn og handling på tvers av kirkene.

6. I Norge går oppslutningen om Den norske kirke ned. Hva er trenden for verdens kirker – vekst, eller krymping?

– Ja, det har det. Jeg er oppvokst i Norge, hvor flertallet er luthersk. Man vet jo at det finnes andre kirker, men samtidig er det først i møter og samtaler man også på kroppen innsår at Gud er større enn det vi som enkeltmennesker

7. Gjennom Kirkenes Verdensråd møter du kristne fra kirkesamfunn med annet syn på mye, og fra tøffe virkeligheter. Har det påvirket din egen tro?

– Ja, det har det. Jeg er oppvokst i Norge, hvor flertallet er luthersk. Man vet jo at det finnes andre kirker, men samtidig er det først i møter og samtaler man også på kroppen innsår at Gud er større enn det vi som enkeltmennesker

kemoderen

Marianne Brekken (28) fra Fræna er eneste norske i ledelsen av et verdensråd med en halv milliard medlemmer i 120 land. Der hadde hun neppe vært – var det ikke for et besøk i konfirmasjonstida.

og enkeltkirker evner å forstå. Evangeliet kommer til folk på ulike måter, og det vi sjøl har forstått, kan utvides i møte med andre kristne. Sjøl om jeg blir kjent med andre måter å snakke om Gud på, kjenner jeg også på et djupt fellesskap i troen.

8. Denne uka skjer også Oslo Pride, og du er nestleder i Åpen folkekirke som sikret flertall for likekjønnet kirkevalg i kirkevalget. Hvordan forvalter du det synet i en organisasjon der de fleste ser homofili som grov synd?

– Det er ingen tvil om at temaet ligger der, og er noe vi er uenige om. Det viktige blir hvordan vi møter hverandre. Spørsmålet om likekjønnet ekteskap er ikke på agendaen, men Den norske kirke har jo fattet et vedtak som det fortelles om i noen sammenhenger. Blant annet har vi varslet våre samarbeidskirker om vedtaket.

– Jeg bærer med meg min kirkes tradisjoner og vedtak, med respekt for at den verdensvide kirke er større enn våre uenigheter. Så jeg forvalter mitt syn i denne saka slik jeg forvalter det at jeg er ordinert kvinne, i møte med kirker som ikke ordinerer kvinner. Det handler om å være i dialog og samtidig godta at ikke alt står på agendaen hele tida. Noen ganger skal man pushe, andre ganger ikke. Målet til KV er heller ikke at vi skal bli enige om disse spørsmåla. Samtidig er en gruppe i KV nedsatt for se på spørsmål rundt seksualitet. Vi er ulike kulturer og kirker, med ulike syn på kjønn.

– Men bildet er sammensatt. På møtet i

Sør-Korea snakket den russisk ortodokse kirke om familieverdier i Vesten på en veldig negativ måte, mens Desmond Tutu fra Sør-Afrika har sagt at han ikke tror på en homofobisk Gud. Og i KV deltar kirker fra Sverige, Danmark, Australia og Canada, som alle har likekjønnet vigsel. Så den verdensvide kirke er mangfoldig.

9. Du er nettopp ordinert, og er vikarprest i Trondheim. Hvorfor prest?

– Fordi det er en fantastisk måte å få jobbe med mennesker på, i alle livets situasjoner, og å få grave dypere i mysteriet om hvem Gud er. Jeg møter konfirmanter som stiller de store spørsmåla om livet, og dem som akkurat har mistet noen. Slike møter er en stor gave. Jeg synes jeg har noe å bidra med som prest, og fant teologi som akademisk fag utrolig spennende. Spørsmåla om Gud, og om hvem vi er, har jeg alltid syntes var interessant.

Marianne Brekken

■ Nyutdannet prest, 28 år, fra Fræna.
■ Singel, jobber i Trondheim, bor også i Oslo.

■ **Aktuelt:** Er i sentralkomiteen for Kirkenes Verdensråd (KV), som har toppmøte i Trondheim 22.-29. juni. KV er verdens største tverrkirkelige organisasjon, med 550 millioner medlemmer i 345 kirkesamfunn i 120 land. (Den katolske kirke er ikke medlem, men har observatører på møtet.)

Kirkecomeback etter 68 år

Kilde : Vårt Land, side 29

Dato : 27. juni

Søk : verdensråd

Medietype : PRINT

Kildetype : Newspaper

Lesertall : 72000

MANDAG 27. JUNI 2016

VÅRT LAND

29

VIL DU SENDE INN? • Bidrag må være hos oss senest tre dager før det skal på trykk. • Alle kunngjøringer må inneholde fornavn, etternavn og bosted for både jublant og gratulant. • Kunngjøringer: Maks 170 tegn. Gratulasjoner: Maks 300 tegn. • Vi trykker ikke dikt i gratulasjoner og minneord. • Minneord kan ikke skrives av personer i nær familie med avdøde, og skal skrives i omtaleform (ikke du-form). Maks 1.000 tegn. • Fødselsannonser må ha navn på foreldrene. • Vi forbeholder oss retten til å redigere og korte ned alle innsendte tekster. • Send inn din hilsen på vl.no/familie.

I DAG FYLLER

80+: Sonja Marion Holmås 83 år og Audny Mjøen 81 år.

70+: Sigvor Heinum 77 år, Finn Tore Bjørnhaug 76 år, Sidsel Næss 76 år, Odd Konrad Kristoffersen 73 år, Olav Jakob Tveit 72 år, Bjørg Indrebø 72 år og Marianne Andersen 71 år.

60+: Svein Helge Rødahl 64 år, Torill Kristiansen 64 år og Harald Gautneb 63 år.

50+: Anna-Greta Hareide 59 år, Guro Storla 56 år, Marit Plener Gran 55 år, Jon Erik Zahl 54 år, Øyvind Woie 53 år og Karin Robstad Engamo 51 år.

40+: Ellen Lindheim Slettevold 48 år, Inger Lise Rokseth Leite 46 år og Geir Tore Aamdal 43 år.

30+: Hilde Gudvangen 35 år.

20+: Ola Ims Winther 21 år, Tale Birkeland Theis 21 år og Birte Leine 21 år.

10+: Simon Rydland 17 år, Knut Roar Lende 17 år og Christian Lycke Ellingsen 17 år.

75 ÅR

Harald Sættem fyller 75 år i dag. Familien gratulerer!

80 ÅR

Inger Johanne Agerup fyller 80 år i dag. Vi gratulerer.

70 ÅR

Morten Alsвик fyller 70 år i dag. Vi gratulerer.

Mari Brændeland Berg fyller 70 år i dag. Gratulerer med dagen. Du er ei flott kone, mor, mormor og farmor. Vi er veldig glad i deg. Hilsen mann, tre barn, et svigerbarn og tre barnebarn.

60 ÅR

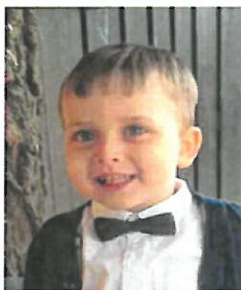
Stein Bjarne Westnes fyller 60 år i dag. Vi gratulerer.

GRATULERER

Vår kjære kusine **Kare Emma Johannessen** i Bergen fyller 87 år i dag. Gode minner slites aldri ut. Takk for at du er den du er. Klemmer fra kusiner og fettere. Tre døtre med familier hilses også.

SMÅFOLK

Hurra for **Simon Hellum Abrahamsen** i Porsgrunn som fyller tre år! Farmor, farfar og familien forøvrig gleder seg over mange opplevelser sammen med deg!

FØDT

Vår kjære Nellie kom til verden 20. mai med sine 3.755 gram og 54 cm. **Helene Hanedalen Bredvei** og **Thomas Bredvei** er stolte foreldre.

SEND OSS DIN HILSEN!
▶ vl.no/familie

• Bidrag må være hos oss senest tre dager før det skal på trykk.
• Alle kunngjøringer må inneholde fornavn, etternavn og bosted for både jublant og gratulant.

SUPERVETERAN. Dagens generalsekretær i Kirkenes Verdensråd, Olav Fykse Tveit, hilser på den norske superveteranen på KV's generalforsamling, Peder Borgen. Foto: Jan Arild Holbek

Kirkecomeback etter 68 år

ELDSTEMANN. Peder Borgen (88) er sannsynligvis den eneste gjenvlevende som var med ved stiftelsen av Kirkenes Verdensråd i Amsterdam i 1948. Denne uken er han på plass på generalforsamlingen som den felleskirkelige verdensbevegelsen arrangerer i Trondheim.

JAN ARILD HOLBEK

jan.arild.holbek@vl.no

– Jeg var 20 år, hadde nettopp begynt på teologistudiet og hadde veldig lyst til å være med på den banebrytende kongressen. Jeg gikk rundt til alle avisene i Oslo for å spørre om de ville ha en medarbeider der. Alle hadde ordnet seg, unntatt én: Arbeiderbladet, forteller Borgen.

Arbeiderbladet sa ja. Sjefredaktøren i Arbeiderparti-avisen tok imot den ukjente ungdommen. Og en uke senere fikk romerikingen telefon fra Arbeiderbladet: Pressekortet venter på deg.

Dermed dro Peder Borgen til Nederland som den eneste ikke-lutheraneren, som akkreditert journalist.

– Metodistkirken var og er min kirke. Det er ikke et stort kirkesamfunn i Norge, men på KV's første generalforsamling forsto jeg at jeg tilhører en av de store kirkenes på verdensplan. Jeg ble overveldet da jeg oppdaget at de to som skulle tale på åpningsmøtet begge tilhører Metodistkirken, forteller Borgen.

Møtet med den globale kirke for 68 år siden ble avgjørende for den unge nordmannens utvikling.

– Jeg fikk internasjonale og økumeniske kontakter og bekjentskaper som jeg senere har fulgt opp, og også har fått samarbeide med i faglig sammenheng. Jeg fikk sansen for KV's kombinasjon av mellomkirkelig kontakt, arbeid med teologi og sterke samfunnsengasjement.

Peder Borgen ble teolog og prest i Metodistkirken, utdannet ved Det teologiske fakultet ved Universitetet i Oslo. For den

gangen var Menighetsfakultet ikke åpent for andre enn lutheranere.

Første ikke-lutheraner. I 1973 ble Borgen som den første ikke-lutherske teolog embetsmann – og den første ikke-lutherske professor i teologi.

– Fram til 1971 var det faktisk et krav i Norge at embetsmenn bekjente seg til landets offentlige religion. Jeg kunne ikke søke på embetsstillinger i Norge før den loven ble trukket tilbake, forklarer metodisten som var knyttet til Religionsvitenskapelig institutt ved Universitetet i Trondheim fra 1973 – 1999.

– Jeg er glad for at det felleskirkelige klimaet har endret seg drastisk de siste

Jeg er glad for at det felleskirkelige klimaet har endret seg drastisk de siste tiårene, både her i landet og internasjonalt.

Peder Borgen

tiårene, både her i landet og internasjonalt. Det er fremgang, men jeg synes fremdeles det er mye å gjøre, sier Borgen.

Selv var han en av Metodistkirkens medlemmer i den teologiske dialoggruppen med den lutherske kirke på verdensplan på 1980-tallet. Dette dialogarbeidet foregikk i regi av Kirkenes Verdensråd.

Denne uken er 88-åringen på plass igjen på pressebenken på en generalforsamling i Kirkenes Verdensråd. Denne gangen er han akkreditert som medarbeider i de norske metodistenes kirkeblad, Brobyggen.

FORMIDLER: Kommunikasjonsdirektør Marianne Ejdersten i Kirkenes Verdensråd i aksjon på sentralkomiteemøtet i Trondheim. I bakgrunnen er biskop Atle Sommerfeldt i samtale med ukrainske, ortodokse kirkeledere.

Foto: Jan Arild Holbek

Hører mest på paven

MEDIEPROFIL: Kirkenes Verdensråd havner helt i medieskyggen av Den katolske kirke. Men kommunikasjonsdirektøren i KV er ikke misunnelig på pave Frans.

JAN ARILD HOLBEK

jan.arild.holbek@vl.no

– Nei, jeg gleder meg utrolig over pave Frans evne til å formidle budskapet. Jeg lærer mye av det han sier og gjør. Vi konkurrerer ikke, men jeg konstaterer at han slår mye bedre gjennom i mediene enn vi klarer, sier Marianne Ejdersten til Vårt Land.

Hun er leder for kommunikasjonssavdelingen i verdens største tverrkirkelige organisasjon, og opplever at det generelt er stor medieinteresse for hva som rører seg i de 348 mangfoldige medlemskirkene rundt i verden.

Hva mener kirkene? Ejdersten sier at hun flere ganger i uken får dette spørsmålet fra alle verdens hjørner: «Hva mener kirkene?»

De fleste spørsmålene kommer fra journalister i Asia, Afrika og USA.

– Europa er verst, og mediene i Sverige er aller minst interessert, sier kommunikasjonsdirektøren som ledet Svenska kyrkans kommunikasjonsarbeid for hun

KV

◦ Kirkenes verdensråd (KV) har 348 medlemskirker, hovedsaklig fra protestantiske, anglikanske og ortodokse tradisjoner. Den katolske kirke er ikke medlem, men deltar i noen kommisjoner.

◦ Ble etablert i 1948 som et «felleskap av kirker» for å synliggjøre kristen enhet, slik at man «gjennom et felles kristent vitnesbyrd og tjeneste kan bidra til fred og forsoning i verden».

◦ Sentralkomiteén har møte i Trondheim fra 22. – 29. juni.

for halvannet år siden flyttet til Genève for å jobbe i Kirkenes Verdensråd.

Etter ett år i jobben fortalte Marianne Ejdersten til svenske Dagen at hun bare hadde fått fire mediehenvelser fra svenske medier, og derav bare én fra en ikke-kirkelig avis.

– Er medieinteressen for KV like liten i norske medier?

– Nei. Takket være at generalsekretæren, Olav Fykse Tveit, er norsk, er både NRK og noen andre medier opptatt av hva som skjer på det internasjonale, økumeniske plan.

Den felleskirkelige kommunikasjonstoppen mener det er viktig å bygge opp lederens medieprofil og identitet. Derfor er det Fykse Tveit, og i noen grad sentralkomiteeleder Agnes Abuom, som kjøres fram for å profilere KV og deres utspill og meninger.

Men ingen av dem når paven til knærne i medieoppslag.

– Internasjonalt er det oftest pavens ord og utspill som det rapporteres om, også i sekulære medier i det hovedsaklig pro-

testantiske Norden. Det skyldes pavens funksjon som åndelig leder, men også at pave Frans personlighet gjør at mennesker lytter godt til ham. KV får også en del oppmerksomhet, takket være pave Frans. Vi har ukentlig kontakt med Vatikanets kommunikasjonsteam, og katolske medier er mer interessert enn noen gang i hva som rører seg i KV og i våre medlemskirker, sier Marianne Ejdersten.

– At paven og Den katolske er mer medieinteressante har kanskje å gjøre med at det er 1,2 milliarder katolikker i verden mens KVs medlemskirker til sammen «bare» har 580 millioner medlemmer?

– Ja, det er det en forskjell. Men vi har en bredere virksomhet, med mange ulike kirke tradisjoner som arbeider for å gjøre verden bedre, mer rettferdig, mer likestilt og mer fredelig. Det er det det handler om. KV og våre kirker har enorme nettverk og er involvert i mange utfordringer som også er på mediens dagsorden.

– Hvordan arbeider dere for å

få medieoppmerksomhet?

– Vi forsøker å jobbe kjapt, men skikkelig. Vi involverer våre mange eksperter og kontakter rundt i verden, via sosiale medier, og utformer korte statements så raskt som mulig. Generelt er vi opptatt av at uttalelsene våre skal være korte, slående og spirituelle. Vi forsøker å ikke skrive mer enn 250 ord.

Väger ikke. – Er det ikke litt gammeldags å sende ut slike pressemeldinger med meningsytringer?

– I min forrige jobb tenkte jeg også det. Men jeg har endret oppfatning, og kommet til at det er vi i den privilegerte del av verden som tenker slik. For KV som ønsker å være en profetisk røst, er det bra å uttrykke seg gjennom uttalelser. Det betyr mye for kirker og kirkeledere rundt i verden. Mange lever under undertrykkelse og i vanskelige forhold, og våger for sitt liv ikke å gå ut alene med meningsytringer. Men mange av dem følger opp og føler stor støtte når KV har gått foran dem, svarer Marianne Ejdersten.

Kirkernes Verdensråd – et sted midt i livet

Rapport fra Centalkomitémødet i Trondheim.

29.06.2016

Økumenisk gudstjeneste i Nidaros Domkirke ved Centralkomitémødet den 22.-28. juni 2016. Foto: Ned Alley/WCC

Af Birger Nygaard

"Jeg synes ikke, at man har hørt så meget til Kirkernes Verdensråd (KV) i lang tid". Dette hører jeg ofte fra folk, som har positiv interesse i KV, men ikke længere følger med i, hvad man laver. 22.-28. juni holdt Kirkernes Verdensråd møde i centralkomiteen i Trondheim. Dette er stedet, hvor der gives et vist overblik over, hvad der arbejdes med, og hvor man drøfter anliggender, som aktuelt optager de 384 medlemskirker. Fra Danmark er Kirsten Auken folkekirkens delegat i centralkomiteen og biskop Sofie Petersen, Grønland er medlem af centralkomiteen repræsenterende oprindelige folk

Sandt er det, at Kirkernes Verdensråd de seneste år ikke har været ude med voldsomme udtalelser, der som tidligere har kunnet vække forargelse for deres partiskhed og radikalitet. Derfor er der måske blevet mere stille omkring Rådet. Men samtidig må det siges, at man fremdeles er involveret på mange fronter med programmer, som kirkerne i al deres forskellighed finder vigtige: Det handler om økumeniske dialoger kirkerne imellem, mission og evangelisering, en række diakonale indsatser og ikke mindst arbejde med at gøre sig gældende i internationale fora som FN og i regionale indsatser.

Der er konkrete arbejdsprogrammer som The Ecumenical Water Network, der har fokus på de mange steder i verden med vandmangel; netværk for oprindelige folk; dialoggruppe

med pinsekirken samt et stort aktuelt fokus på situationen i Mellemøsten og den heraf følgende flygtningesituation.

Kirkernes Verdensråd (KV)

- Den kirkeligt set bredeste og mest inkluderende kirkelige paraplyorganisation i verden. Folkekirken har været medlem siden oprettelsen af KV i 1948.
- KV har 345 medlemskirker i mere end 110 lande og repræsenterer dermed over 560 millioner kristne i verden.

Danske kirkers Råd

- Folkekirken er medlem af Danske kirkers Råd, der er et nationalt råd af kristne kirker. I Danske kirkers Råd samles ledere af de forskellige kristne kirkesamfund i Danmark til samtale, dialog og samarbejde.

Denne forskellighed bevirker, at der ikke er noget kort svar på, hvad Kirkernes Verdensråd går og laver. Man er involveret på mange forskellige områder, der egentlig ikke har så meget med hinanden at gøre. For at få en vis sammenhæng forsøger man efter sidste generalforsamling i Korea i 2013 at arbejde under det samlende tema Pilgrimage for justice and peace. Men selv et sådant samlende tema er vanskeligt at virkeliggøre, idet det lyder og forstås meget forskelligt i Cape Town og Aalborg eller af en ortodoks ærkebiskop fra Syrien og en konfirmand i Nykøbing. Derfor kæmpes efter tre år stadig med, hvad det mon kan betyde at være på pilgrimsvandring for retfærdighed og fred.

I Danmark vil folkekirkens mellemkirkelige Råds KV-arbejdsgruppe efter mødet i Trondheim drøfte de vinkler, som måtte være særlig interessante for os i Danmark.

Et stort KV-fokus på flygtningeområdet er et eksempel på et område, der nu også i Danmark har fået kirkelig opmærksomhed. Derfor kan man ikke sige, at KV's arbejde ikke kommer os ved i Danmark. Men vi skal lære at bruge det fra det globale fællesskab, som er mest relevant for os. Ofte sker dette bedst i et godt samarbejde med Danske kirkers Råd.

Hvad vil det sige at være kirke?

Åben studiedag om "The Church: Towards a Common Vision"

29.06.2016

Generalforsamling i Kirkernes Verdensråd 2013 i Sydkorea. Her drøftes dokumentet "The Church: Towards a Common Vision. Foto: Joanna Lindén-Montes/WCC.

I århundreder har kirkens plads som en naturlig del af samfundslivet i Danmark været uantastet – og Grundloven i 1849 understregede folkekirkens position som en af samfundets grundpiller. I disse år udfordres folkekirken imidlertid af sekularisering og multireligiøsitet, medlemstallet falder støt og nye religioner udfordrer folkekirken – og andre kristne trossamfund. Samtidig lever vi en tid, hvor der eksperimenteres med gudstjenesteformer, kirkelige aktiviteter, menighedsmodeller og organisationsformer. I den situation er der al mulig grund til at besinde sig på, hvad det vil sige at være kirke.

Craig Van Gelder, der er professor ved Luther Seminary i St. Paul, Minnesota, er kendt for flg. udsagn: *The church is. The church does what it is. The church organizes what it does.* "Kirken er. Kirken gør, hvad den er. Kirken organiserer, hvad den gør." Mange menighedsrådsmedlemmer kender sikkert til, at det meste af tiden på menighedsrådsmøderne kommer til at gå med det organisatoriske, og herunder administration og økonomi, personale og bygninger, og det er bestemt også vigtigt. Hvad kirken skal gøre, gudstjenester og kirkelige aktiviteter, kommer ofte i anden række eller henlægges til udvalg, men meget sjældent tager vi os tid til at overveje, hvad kirken egentlig er, hvad vi er som kirke er kaldet til at være i vor kontekst, og hvilken betydning det må få for, hvad vi skal gøre, for gudstjenester og aktiviteter, og for hvordan vi indretter

vor organisation, fx vi bruger vore penge og personale til.

Måske kunne vore drøftelser om gudstjenester og aktiviteter (det kirken gør), og ang. økonomi, administration, personale og bygninger (den måde kirken organiserer det, den gør) nyde gavn af, at vi begyndte med at drøfte, hvad kirken hos os er sat i verden for (det kirken er).

Til den opgave er der heldigvis hjælp at hente. Ortodokse, katolske, reformerte, lutherske, anglikanske, evangelikale og pentekostale teologer fra hele verden har i en årrække drøftet spørgsmålet om, hvordan vi i dag kan forstå, hvad kirken er, hvad kirkens væsen og formål er, og nu foreligger resultatet i form af en lille bog med titlen *"The Church. Towards a Common Vision"*.

De forskellige kirkeretninger er naturligvis langt fra enige om alt, når det gælder kirkeforståelsen, men det er tankevækkende, hvor meget de trods alt kan sige i fællesskab om kirken. Bogen giver danske præster og lægfolk en unik mulighed for at gennemtænke vor forståelse af, hvad det vil sige at være kirke, og for at lade os udfordre af den globale kirke til at forholde os til temaer omkring kirken, som vi måske sjældent tager op i en dansk sammenhæng.

Den 24. august inviterer Folkekirkens mellemkirkelige Råd sammen med Afdeling for Teologi, Aarhus Universitet, alle – fra professorer til studerende, gejstlige og lægmænd fra folkekirken og alle andre kirkesamfund - med interesse for at drøfte, hvad det vil sige at være kirke, til en åben studiedag på Århus Universitet. [Læs mere her](#).

Af Mogens S. Mogensen

Formand for Folkekirkens mellemkirkelige Råd

Pilegrimsferd for fred og rettferdighet

Kilde : Dagen, side 18

Dato : 29. juni

Søk : verdensråd

Medietype : PRINT

Kildetype : Newspaper

Lesertall : 24000

I FOKUS

Pilegrimsferd for fred og rettferdighet

Hva er forbindelsen mellom kristen tro og arbeid for fred og rettferdighet? Spørsmålet stod på dagsordenen da Kirkenes verdensråd (KV) nylig holdt sitt sentralkomitemøte i Trondheim. KV er, med sine 345 medlemskirker i over 100 land, med ¼ milliard medlemmer, det bredeste og viktigste økumeniske fellesskap på globalt nivå i dag.

I møte med mennesker som brutalt får sine liv ødelagt, bringer kirken håp om et bedre liv. Det er ikke snakk om et ideelt håp som kun er beskrevet i gamle hellige skrifter, eller et som først blir realisert i evigheten. Det kristne håpet har relevans her og nå – midt i livets realiteter.

Alle mennesker er skapt i Guds bilde, med samme uendelige verdi. Guds kirke på jorda kan aldri akseptere at menneskeverdet graderes. Jesu ord om den grenseoverskridende nestekjærligheten er mer radikale enn vi forstår. Dersom kirkens arbeid ikke synliggjør og fremmer alle menneskers likeverd, har den feilet.

Og vi har feilet, gang på gang. Men korset og oppstandelsen holder oss fast i vissheten om at ondskaper er beseiret og i håpet om at en bedre verden vil komme. Guds nåde gjør at mennesker kan forandres, og de kan forandre verden. Det har skjedd før – og det vil skje igjen.

Kristne er folk på vandring. KVs overordnet visjon er «Pilgrimage of Justice and Peace». Ved å knytte an til pilegrimstradisjoner (som finnes i mange ulike kirkelige tradisjoner) understrekes sammenhengen mellom tro, spiritualitet, fellesskap og konkret arbeid for vår neste. KV tydeliggjør at kirken er Guds redskap på jorda for å bringe frelse og forsoning for alle. Det er freden og rettferdighetens Gud som er på ferde i verden, og vi inviteres til å delta i utbredelsen av Guds rike. Som Guds pilegrimer skal vi gjøre det vi kan for å forkynne evangeliet og skape fred og rettferdighet. Alle mennesker, ikke bare kristne, som vil det gode, inviteres med på ferden.

Det globale kirkefellesskapet er en trosbevegelse og en håpsbevegelse. Gjennom pilegrimsfornyelsen har KV i sterkere grad enn tidligere klart å binde sammen to tråder i bevegelsens historie, den som handler om misjon og økumenikk og den som handler om konkret sosialt og politisk arbeid.

Den norske kirkes visjon «Mer himmel på jorda» er hentet fra Fadervår «La ditt rike komme, la din vilje skje – på jorden som i himmelen». Dette er en annen måte å uttrykke «Pilgrimage of Justice and Peace» på. Også vi deltar på pilegrimsreisen gjennom å utføre vårt oppdrag i det norske samfunnet og internasjonalt arbeid sammen med den verdensvide kirken.

Berit Hagen Agøy,
generalsekretær,
Mellomkirkelig råd

SAMLET: De 150 medlemmene i Kirkenes Verdensråds sentralkomité har vært samlet i Trondheim den siste uken.

Foto: DAF/WCC

– Religion blir brukt i terrorisme

TOPPMØTE: Kirkenes Verdensråd gjør bekjempelse av vold i religionens navn til en hovedsak for organisasjonens arbeid i 2017.

JAN ARILD HOLBEK

jan.arild.holbek@vl.no

I uttalelsen «Religion og vold» som ble vedtatt ved avslutningen av det ukelange sentralkomitémøtet i Trondheim, utfordres de 348 medlemskirkene til å ta nye grep for å motarbeide radikalisering og religion som brukes for å legitimere vold.

Har tiltatt. I uttalelsen konstateres det at religiøst motivert vold har tiltatt i styrke. Den såkalte Islamske statens brutale vold mot ulike religiøse grupperinger i Syria og Irak blir nevnt spesielt.

Knut Vollebæk, tidligere norsk utenriksminister og nå medlem av Kirkenes Verdensråds kommisjon for kirkenes internasjonale relasjoner, mener det i en kirkelig setting er «viktig at vi gransker oss selv heller enn å rette pekefinger mot andre».

Generalsekretær i Kirkenes Verdensråd (KV), Olav Fykse Tveit, uttalte forrige uke til Vårt Land at det nå er økende interesse i FN-systemet og i andre internasjonale organisasjoner for å samarbeide med kirkene.

– Denne nye interessen kommer ikke av at religiøse ledere har vært til hjelp med å løse konflikter. Tvert imot har dette å gjøre med hvordan religion nå blir brukt i terrorisme, sa Knut Vollebæk i en paneldebatt.

Kirkenes rolle. Han mener kirkene må se på sin egen rolle: Hvordan kan vi hindre en repetisjon i Den sentralafrikanske republikk av det som skjedde i Rwanda, der massakrer fore-

KIRKENES VERDENSRÅD

- Er verdens største økumeniske organisasjon.
- Består av 348 medlemskirker, hovedsaklig protestanter, anglikanske og ortodokse, med til sammen om lag 550 millioner medlemmer. Ved opprettelsen i 1948 var de fleste medlemskirkene fra Europa og Nord-Amerika. Nå er de fleste i Afrika, Asia, Latin-Amerika, Midtøsten og Stillehavsområdene.
- Har arrangert sentralkomitémøte med 150 medlemmer i Trondheim 22. – 29. juni.

Kilde: Kirkenes Verdensråd

gikk i kirkene og prester deltok i folke mord? spurte Vollebæk.

«Religiøst motivert vold er en del av både historie og nåtid i alle de store religionene: Islam, hinduisme, buddhisme, jødedom og kristendom. Og mange steder utsettes minoriteter for hatefullt språk og voldelige angrep», heter det i uttalelsen fra KV.

Generalsekretær Berit Hagen Agøy i Mellomkirkelig råd for Den norske kirke deltok også i paneldebatten. Hun pekte på at kulturelle og religiøse tradisjoner har vært – og er – med på å usynliggjøre og delvis akseptere vold mot kvinner.

– Tenk om det er sant at familier og fellesskap der menn og kvinner har samme verdighet, frihet og rettigheter, er det beste vernet mot vold og ekstremisme? spurte hun.